

ХАНС КРИСТИАН АНДЕРСЕН

ПАЛЕЧКА

Превод от руски: Васил Велчев, 2009

chitanka.info

Живяла някога една жена, която много искала да си има детенце, но не знаела как да се сдобие с него, отишла при магьосницата и я помолила за помощ.

— Вземи това ечемично зърно — рекла магьосницата, — но запомни, че то не е като другите. Засади го в саксия и само чакай да видиш какво ще стане.

Жената ѝ благодарила и се върнала у дома си. Посяла ечемичното зърно и скоро от него поникнало едно голямо лале.

Уж лале като лале, а като се разтворило, в чашката му седяло красиво и нежно момиченце! То било съвсем мъничко, не по-високо от палец. Затова го нарекли Палечка.

Минало време. Момиченцето спяло в люлка от орехова черупка, застлана с теменужки, а едно листенце от роза му служело за завивка. През деня си играело в чаша вода като в малко езерце и плавало с лодчица от лале с два конски косъма вместо гребла. Така си живеело и било много щастливо.

Но една нощ през счупения прозорец нахълтала нахалната крастава жаба.

— Ей такава невеста заслужава синът ми! — размечтала се тя, грабнала ореховата черупка, в която спяло момиченцето, и я замъкнала в близкото блато.

А там я чакал един млад жабок, който бил много противен също като майка си! Видял невестата той и възкликнал: — Квак, квак!

— Тихо, че ще я събудиш! — сгълчала го старата жаба. — Ще я отнеса на най-дълбокото място и ще я сложа върху една водна лилия, за да не избяга.

Така и направила.

На сутринта момиченцето се събудило и като видяло къде се намира, горчиво заплакало. Добре че наблизко прелетяла една пеперуда. Тя разбрала какво става и казала на Палечка да завърже за нея коланчето на своята рокличка. После хвъркнала нависоко и издърпала водната лилия далече в реката. Така момиченцето се избавило от ужасната жаба.

Но тъкмо в този момент го съзрял един майски бръмбар. Той толкова го харесал, че го сграбчил със своите щипки и го отнесъл на едно високо дърво.

Ох, че се изплашила малката Палечка! Бръмбарът повикал всичките си роднини, за да им представи бъдещата си жена, а те започнали да си шушукат:

— Ама че грозно създание! Погледнете го, има само два крака и никакви пипалца!

Ей такива неща си говорели те. Като ги чул, бръмбарът веднага разлюбил момиченцето и го отпратил да си върви. Тогава Палечка седнала и заплакала.

— Толкова съм грозна, че дори буболечките не ме искат! — рекла си.

И тъй като не знаела как да се прибере у дома, от този ден заживяла самичка в гората.

Но ето че лятото свършило и дошла есента. Задухал силен вятър и горкото дете се скрило под една суха тревичка.

Изведнъж тревичката се разклатила и по стъблото ѝ зашумолили осем бързи крачета. След миг се появил един мършав паяк, който се надвесил над Палечка и втренчил в нея страшните си очи.

Хукнало момиченцето да бяга и стигнало до дома на полската мишка. Похлопало на вратата и помолило за едно ечемично зрънце.

— Горкото дребосъче! — казала полската мишка. — Ела да живееш при мен! Аз ще те храня, а ти ще ми чистиш къщата и ще ми разказваш приказки. Много обичам приказки!

Съгласила се Палечка и заживяла при мишката. А тя побързала да я запознае със стария кърт, който мъничко недовиждал. Затова пък имал чудесен черен кожух и цял килер, пълен с жито!

Един ден къртът прокопал дълъг тунел под земята и поканил съседките си на разходка. В мрака те се натъкнали на една малка лястовичка със счупено крилце. Тя лежала, без да помръдва. Вероятно била умряла от студ.

Момиченцето много се натъжило, изплело дюшече от слама и положило мъртвата птичка върху него. Завило я с пух от глухарче и се навело да я целуне.

В този миг усетило, че сърчицето ѝ още тупти! Тогава изтичало да ѝ донесе няколко житни зрънца. Така малката лястовичка оживяла и прекарала под земята цялата зима. Палечка много я заобичала.

Но настъпила пролетта и дошло време да се сбогуват. Птичката отлетяла, а Палечка останала с полската мишка, която я сгодила за

стария кърт. В деня на сватбата нещастното момиченце не спряло да плаче, защото никак не харесвало кърта и не искало да прекара живота си под земята.

Съжалила го мишката и му позволила да погледне слънцето за последен път.

— Чик-чирик! — викнал някой, когато Палечка си подала главата навън.

Това била лястовичката! Тя грабнала своята малка приятелка и я понесла над разлистената гора.

Скоро кацнала до едно бяло цвете и я положила в чашката му. Но каква изненада — там живеел кралят на елфите, който бил дребничък като Палечка и имал тънки прозрачни крилца!

— Ти си най-прекрасното момиченце, което съм виждал на този свят! — възкликнал елфът. — Моля те, омъжи се за мен!

Палечка се съгласила и красивият момък ѝ подарил чифт крилца като неговите. Тогава двамата полетели от цвят на цвят, хванати за ръце.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.